

slag om, og jeg forstaaer, at det ærede Medlem ogsaa nu yderligere maa søge at redressere den Ulykke, som man i Neksø mener, at denne Bane har bragt over Byen. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds vilde sige som saa: Vi maa se at faa de 300,000 Kr. til Neksø, thi Allinge, som ligger i Bornholms Amts 1ste Valgkreds, vil jo gerne have 450,000 Kr. til Udvidelse af sin Havn. Man har jo for set, at lokalt interesserede Rigsdagsmænd virke sammen og hjælpe hinanden til at faa saadanne Bevillinger. Men vi andre, der ikke have saadanne lokale Interesser, maa, forekommer det mig, se paa Tingene fra Statskassens almindelige Synspunkt, og ud fra dette vil jeg hævde, at det Princip, at Staten, naar der er anlagt en Jærnbane, skal træde til og hjælpe de Byer, der føle sig brøstholdne i Konkurrencen med andre Byer paa Grund af Jærnbansens Anlæg, er et i høj Grad farligt Princip.

Bluhme: Af Omhu for vor ærede Formand, som jeg ikke vil være med til at overanstrenges, vil jeg opsætte det meste af, hvad jeg kunde have at sige, til første Behandling af Finansloven til Efteraaret, hvis jeg lever til den Tid. Jeg skal derfor kun ganske kort udtale, at det er mig ubegribeligt, at de samme ærede Medlemmer, der tør være med til vedblivende at kaste Millioner ud i det Svælg, som hedder Høfdeveesen og Tyborøn, kunne være betænkelige ved at anvende den Sum, der her er Tale om, 300,000 Kr., til Neksø Havn. Det ene er et Svælg, hvor Guldet forsvinder, det andet et Sted, hvor det kan skabe Virksomhed og Nytte. Dernæst vil jeg ganske kort med Hensyn til Mariagerbroen gøre den ærede Minister opmærksom paa, at i vor kommunale Lovgivning findes den Bestemmelse vedrørende Vejvæsenet, at naar to Kommuner hver anlægger sin offentlige Vej, der peger imod hinanden, skal den mellemliggende Kommune fuldstændiggøre Vejen ved at anlægge sit Stykke. Her er det to Kommuners Veje, der peger mod hinanden ved Hadsund, den mellemliggende Kommune er Staten, og den har altsaa efter den kommunale Lovgivning den Pligt at gøre Vejen fuldstændig. Det bør ske af Hensyn til de private Jærnbaneselskaber, der have gjort deres Del, og det forekommer mig, at det paa hviler Staten at bekoste alt, hvad der hedder Vedligeholdelse og sligt. Af Hensyn til den højtærede Formand skal jeg slutte med disse Ord.

N. I. Jensen: Jeg har Lyst til at bemærke over for det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm), at naar der kommer Spørgsmaal frem vedrørende min Valgkreds, tager jeg ikke alene Hensyn til min egen Mening, men søger at blive klar over, hvorledes Vælgernes Opfattelse er af den Sag, der kommer til at foreligge til Forhandling, inden jeg tager endelig Stilling til disse Spørgsmaal. Det andet, jeg vil sige, er, at jeg tror, det var bedre, at det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds holdt sig til Prædikevirksomheden, end at optræde som Regnemester, thi det synes jeg ikke, han duer til.

Ordføreren (C. Hage): Forhandlingerne have nu været saa længe, og saa mange ærede Medlemmer have haft Ordet, at det vel turde være paa Tide, at jeg gjorde nogle Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der ere fremkomne. Uagtet Forhandlingen nu har været en 7 Timers Tid, og uagtet saa mange ærede Talere have haft adskilligt at sige, saa kan jeg dog indskrænke mig til forholdsvis faa Bemærkninger. Grunden til, at jeg ikke behøver at sige meget, vil jeg knytte til en Udtalelse af det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen). Det ærede Medlem udtalte i spøgefulde Vendinger, at det, som Finansudvalget foreslaar, er man altid sikker paa bliver vedtaget her i Tinget, de øvrige 98 Medlemmer have Lov til at tale, men det nytter ikke, hvad de sige. Det er Finansudvalgets Mening, der altid gælder. Ja, det er meget rigtigt. Hvad Finansudvalgets Flertal foreslaar, er der høj Grad af Sandsynlighed for vil blive vedtaget, og naar hele Finansudvalget foreslaar en Ting, tør man sige, at det vilde grænse noget nær til det mirakuløse, om det ikke blev vedtaget. Men naar der bliver Spørgsmaal om Grunden dertil, tror jeg, at saa vel det nævnte ærede Medlem som ogsaa andre Medlemmer maaske ikke have gjort sig ganske klart, hvad der er den virkelige Sammenhæng. Forholdet kan vistnok bedst belyses ved en lille Fortælling, jeg erindrer at have læst hos en engelsk Krigskorrespondent, der overværede et Slag i Sydamerika — som bekendt slaas man ikke saa sjælden derovre. Han ledsagede en Oberst, som førte sin Bataillon ud i Marken. Soldaterne marcherede af Sted, Obersten red bagefter. Saa trak Soldaterne hæn og stillede sig et Sted, hvor Korrespondenten syntes, de stod forkert. Han gjorde Obersten opmærksom paa, at det vist var galt. Men Obersten saa paa ham, trak paa Skuldrene og svarede: „Jeg er jo de Folks